

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

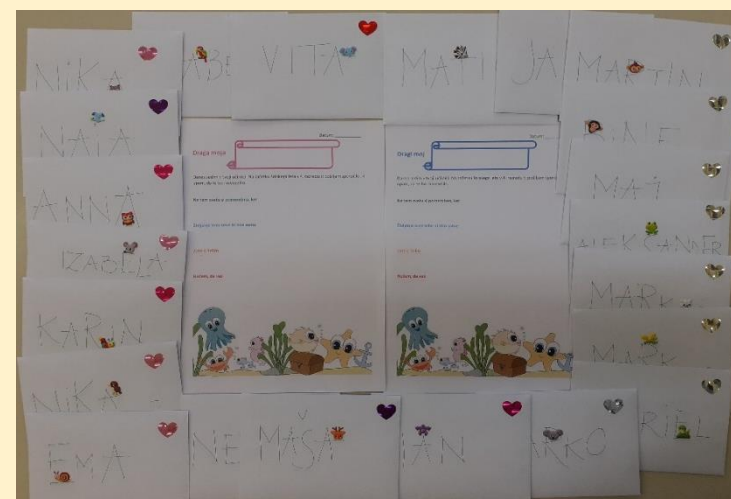
Spoštovani starši, kolegi in kolegice, učenci in učenke, za nami je pester mesec, poln dogodkov – pestrega načina učenja na prostem, v parku, gozdu, gorah na morju. Pridobivanje znanja poteka ob neposrednih izkušnjah, ob medvrstniškem in medgeneracijskem povezovanju, na vzgojnem in učnem področju, s pomočjo zunanjih sodelavcev in celo tujih predavateljev. Zakaj se trudimo? Ker vemo, da tako znanje postane trajno, ker se ob tem povezujemo, spoznavamo, sodelujemo, ker nam je poveznim lažje razumeti stiske drugih, predvsem pa je dobro vzdušje pogoj za dobro delo. Vse zahvale kolektivu, ker mu je vredno, hvala učencem, ker prepoznajo vrednost takega učenja, hvala staršem, ker nas podpirate.

Ravnateljica

PISMA STARŠEV OTROKOM

(Kristina Ferel)

Zadnji dan v tednu otroka so učenci 4. c prejeli pisma, ki so jih jim ob začetku šolskega leta, na prvem roditeljskem sestanku, napisali njihovi starši. Sporočila so bila namenjena spodbujanju hvaležnosti ter opogumljanju. Starši so otrokom napisali, zakaj so jim otroci pomembni, katere dobre lastnosti imajo in kaj jim v prihodnosti želijo. Najbrž ni potrebno posebej poudariti, kako presenečeni in hkrati veseli so jih bili.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

MALA GROHARJEVA KOLONIJA V ŠKOFJI LOKI

(Maja Blažun Zornada)

V Škofji Loki je 30. 9. 2022 potekal že tradicionalni likovni dogodek Mala Groharjeva kolonija. V Škofjo Loko pridemo ustvarjat z učenci osnovnih šol iz cele Slovenije. Letos so našo šolo zastopali likovno nadarjeni učenci: Ema Šetina Slabe, Mark Grašič in Anže Jenko.

Delo je potekalo tako, da so se učenci razpršili po mestu, si izbrali likovni motiv in ga upodobili po opazovanju z različnimi likovnimi tehnikami. Letos nam je dež malce ponagajal, zato so slike dokončali v Sokolskem domu, kjer je tudi razstava lanskoletnih nagrajenih slik.

Žirija bo tudi letos izbrala 10 najboljših, jih predstavila na razglednicah ter izbrane avtorje nagradila. Vedno nastanejo zelo lepi in kreativni likovni izdelki. Učenci pa pridobijo izkušnjo ustvarjanja v naravi, opazovanja sovrstnikov pri delu, kreativnosti in domišljije.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

SREČANJE UNESCOVIH ŠOL SLOVENIJE V SEMIČU

(Lana Rajković in Ajda Avsec)

30. 9. 2022 sva se z učiteljico Marjano Borovnico udeležili srečanja Unescovih šol Slovenije v Semiču. Poleg nas se ga je udeležilo še 336 učencev, dijakov in njihovih mentorjev iz vse Slovenije. Tja smo, skupaj z ostalimi, prispeli okoli 9. ure, se sprehodile po mestu, malo pojedle, nato pa se odpravile v Kulturni center Semič. Posedle smo se v dvorani in si ogledale kulturno prireditvev. Predstavili so nam belokranjsko kulturno dediščino. Najprej je imela govor županja občine Semič, nato ravnateljica Osnovne šole Semič, na koncu pa še predstavnik Unesco šol Slovenije. Sledil je pevski zbor, trzalice, belokranjska folklor ... Prireditvev se je zaključila okoli 11.15 in imele smo eno uro za malico. Po malici so bile na vrsti delavnice, na katerih so se izdelovale pisanice in zapestnice prijateljstva, lahko si se preizkusil pri folklorni delavnici ali v delavnici, na kateri se je pekla pogača ... Midve sva se udeležili delavnice izdelovanja belokranjskih pisanic. Pisanice so črno pobarvani pirhi z belimi in rdečimi vzorci. Včasih so jih izdelovali s polnimi jajci. Ko so postale spominek za turiste, so jih zaradi praktičnih razlogov raje izdelovali s spihanimi jajci. Prav take sva izdelovali tudi midve. Za izdelavo pisanice potrebujemo pisalnik (pripomoček, s katerim pišeš po pisanici), svečko, čebelji vosek, rdečo ter črno barvo in spihano jajce. Najprej sva s stopljenim voskom na jajce napisali ali narisali, kar sva želeli, da je belo. Nato sva ga pustili v rdeči barvi, ga čez nekaj časa vzeli ven in imeli sva rdeče jajce. Nato sva spet z voskom risali/pisali, kar sva želeli, da je rdeče. Delavnice so prehitro minile. Če bi želeli jajce dokončati, bi ga morali skuhati v vreli, črno obarvani vodi. Ko bi voda zavrela, bi vosek odstopil in ostala bi nam prava belokranjska pisanica. Po končani delavnici sva se skupaj z učiteljico napotile na sladoled, ki ga je priporočala županja, in se nato odpravile nazaj do kulturnega centra, kjer smo poslušale pevski zbor in si ogledale belokranjske pleske. To je bil konec najinega obiska v Semiču. Imeli sva se lepo in se naučili sva se veliko novega o belokranjski kulturni dediščini.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

TEKMOVANJE V BADMINTONU

(Olga Šraj Kristan)

Na šoli je potekalo tekmovanje v badmintonu za učence 8. in 9. razredov. Kot smo že navajeni, so se naši učenci odlično odrezali.

Maj Jurca – 1. mesto
Lina Glavinac – 1. mesto
Žiga Tome – 2. mesto
Ana Kočevar – 2. mesto
Filip Čadež – 3. mesto
Tia Poteko – 3. mesto
Tilen Nahtigal – 4. mesto
Maruška Sedlak – 4. mesto
Tiana Smiljković – 5. mesto
Zala Križanc – 6. mesto
Nuša Rode – 7.–9. mesto
Zarja Paliska – 7.–9. mesto
Lana Gligorević – 7.–9. mesto

mlajših učencih, priljubljeno in precej množično obiskano. Udeležilo se ga je namreč kar 63 naših učencev iz 4. in 5. razredov. Svoje znanje, predvsem pa logično razmišljanje in razumevanje prebranega, so tekmovalci izkazali v petih različnih nalogah, ki so se na koncu izkazale za kar velik zalogaj. Nihče izmed udeležencev namreč ni osvojil vseh točk, najboljši rezultat pa je dosegla učenka petega razreda, ki ji je uspelo ujeti 32 točk od 35-ih. Poleg omenjene bo bronasto priznanje ob koncu šolskega leta prejela še 1. tretjina najboljših učencev.

Na šolski ravni tekmovanja je 42 od njih usvojilo bronasto priznanje (4.–7. razred) in 18 priznanje za sodelovanje (8. in 9. razred). Na regijsko tekmovanje se je uvrstilo kar 7 naših osmo- in devetošolcev. To so Lana Rajković, Frida Pregrad, Zoja Drenik Bogdanović, Rok Čater, Maj Jurca, Flavia Pregrad in Filip Čadež. Na državno raven tekmovanja pa se je uvrstil naš sedmošolec, Aleksander Tomeljak. Končnih uradnih rezultatov še ni, a jih nestrpno pričakujemo.

Vsem sodelujočim učencem in učenkam, ki ste se pogumno spopadli z izzivom, ob tej priložnosti iskreno čestitamo z upanjem, da se vaši uspehi nadaljujejo tudi v bodoče.

TEKMOVANJE IZ LOGIKE

(Bojana Lužar, Vesna Bizalj)

V mesecu septembru, natančneje v četrtek, 29. 9. 2022, je po slovenskih šolah potekalo 37. šolsko tekmovanje iz logike, v katerem je sodelovalo več kot 30.332 tekmovalcev. Slednje je, sploh pri

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Tabora v Planici se je udeležilo 53 otrok. Izvedli smo različne športne aktivnosti v dvorani in na prostem, kolikor nam je vreme dopuščalo. Spremljevalci na taboru so bili: Marjan Grilj, Žiga Lah, Katja Kukovec in Olga Šraj Kristan. Učenci so bili s programom zadovoljni, zato bomo tudi v prihodnje organizirali podobne aktivnosti.

Všeč mi je bilo, ko smo odšli na vrh velikanke. Zabavno je bilo tudi, ko smo se lahko prosto igrali. Zanimivo je bilo to, da smo morali sami čistiti mize. Zabavno je bilo tudi, ko smo se zabavali na hodniku pred sobami. Jerca, 7. a

V Planici je bilo lepo, ampak mi sobe niso bile tako všeč. Všeč mi je bil vzpon na planiško velikanko in cirkuške veščine. Katja, 7. a

Zelo mi je bilo všeč, ko smo odšli na vrh velikanke in cirkuški rekviziti. Sergej, 7. a

Bilo je super in zabavno. Zelo rada bi bila dlje časa v Planici. Nika, 7. a

V Planici nam je bilo zelo všeč zaradi različnih dejavnosti. Vsem so bile zelo všeč cirkuške veščine. Ob večerih smo se z učitelji pogovarjali in sladkali. Žalostni smo bili, ker smo tam ostali samo eno noč. Zadnji dan smo šli na drugo najvišjo skakalnico na svetu. Bilo je super. Ajda Marolt, 7. b

V Planico smo prišli okoli 14. ure. Najprej smo imeli kosilo, potem smo se razdelili po sobah in se pripravili na dejavnosti. Dejavnosti so potekale v dveh skupinah – ena skupina je imela cirkuške in plezalne veščine, druga pa lokostrelstvo in socialne igre. Po dejavnostih nas je čakala večerja, po večerji pa druženje v telovadnici, kjer smo se zelo zabavali. Spat smo odšli ob 22. uri. Soboto smo začeli z dejavnostmi, pred odhodom domov pa smo se povzpeli še na velikanko. Imeli smo se zelo lepo, saj so bile dejavnosti zelo zanimive pa tudi hrana je bila dobra.

Pika Jezernik in Hana Hardi, 7. b

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

NARAVOSLOVNI DAN V ARBORETUMU VOLČJI POTOK

(Bojana Lužar)

Priljubljen bližnji park smo tokrat učenci 4. b in d-razreda obiskali in ga doživeli s povsem drugimi očmi. Naša pozornost je bila usmerjena na mogočna parkovna drevesa in njihove značilnosti. Za uvod v naravoslovne dejavnosti smo obiskali vrt kaktusov, orhidej in drugih sobnih rastlin. Spoznali smo, kako se pridobiva kava, na kakšen način se oplodi bananovec, kaj pridobivamo iz aloe vere, izvedeli, zakaj imajo kaktusi bodice, in občudovali cvetoče žive kamenčke. Tudi vrt tropskih metuljev nas ni pustil ravnodušnih. Prijazno so se nastavljali našim očem in poskrbeli, da smo jih lahko občudovali v vsej njihovi veličini.

V naravoslovni učilnici smo se naučili izdelati herbarij. Da

ne bi ostal prazen, smo se sprehodili po parku in podrobneje spoznali deset drevesnih vrst, med drugim tulipanovca, hrast, bukev, brezo, ginka, mokovca, lesko in javor. Ob vsakem drevesu smo iskali asociacije, s pomočjo katerih smo si lažje zapomnili pomen in uporabo drevesa. Nabrali smo si liste, jih vložili v časopisni papir in si skrbno zabeležili vrsto, pod katero smo nabrali primerek. Dan smo zaključili v vedrem vzdušju in se polni novih znanj in spoznanj odpravili nazaj proti šoli.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

NARAVOSLOVNI DAN V ARBORETUMU ZA 4. A IN 4. C

(Kristina Ferel, Simona Mauko)

V ponedeljek, 3. 10. 2022, so se učenci 4. a in 4. c peš podali ob Kamniški Bistrici v Arboretum Volčji Potok.

Po prihodu v park sta nas sprejeli izkušeni biologinji, gospa Aleša in gospa Mojca, ki sta nam pojasnili, kako izdelamo herbarij, nato pa smo se odpravili na terensko delo pod drevesa. Spremljalo nas je prijetno jesensko sonce, uživali smo v družbi dreves z vsega sveta, pozvonili na zvon želja, prečkali potok po štorih, izvedeli resnično zgodbo o žalostni bukvi in se nadihali vonjav svežega zraka.

Učili smo se v najlepši učilnici na svetu – v naravi.

JESENSKI KROS

(Katja Kukovec)

Po dolgem času je bil zopet organiziran jesenski kros, na katerem je sodelovalo deset šol domžalske regije. Učenci naše šole so pritekli izvrstne rezultate, odličja pa so si nadeli naslednji učenci:

1. razred: Zara Osvald (srebro), Kan Homšak (srebro)
2. razred: Erazem Nahtigal (bron), Neja Veider (srebro)
3. razred: Ula Vošnjak (srebro)
4. razred: Karin Paškulin (zlato), Vita Nosan (bron), Svit Homšak (bron), Gabriel Nahtigal (srebro)
7. razred: Jaka Mlakar (zlato)
8. razred: Nina Vrhovnik (srebro)
9. razred: Lara Loboda (bron)

Čestitamo vsem udeležencem za pogum in vzdržljivost!

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

TEDEN OTROKA

(Barbara Črnak Rešek, Monika Pogačar)

V letošnjem *tednu otroka*, ki je potekal od 3. do 7. 10. 2022, z naslovom **SKUPAJ SE IMAMO DOBRO**, smo na šoli za učence 1. triade organizirali delavnice v sodelovanju s športnimi društvi in zavodi. Na šolo smo povabili različna društva in ustanove, ki so se odločile za sodelovanje. Preko različnih delavnic so učencem predstavili svoje dejavnosti. **Migali smo s športnimi društvi:** Plesna šola TEJ, karate klub, Bleščica, ŽNK Radomlje, ŠD Sonček, ŠD Lastovka, plesna šola Miki, mažoretke in ŠD Mengeš – badminton. **Na zabaven in poučen način smo raziskovali z ZAVODOM 1-2-3.** Dnevi, ki so bili poučno in športno obarvani, so učencem hitro minili. Vsi so bili navdušeni in polni radostnih občutij.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

11. 10. 2022 je naša sošolka Neja Veider dobila srebrno medaljo na regijskem tekmovanju v jesenskem krosu.

Čestitamo ti in ti želimo še veliko uspešnih tekmovanj.

Sošolke in sošolci 2. c z razredničarko Moniko Švigelj

o osončjih, Jupitrovih lunah, ozvezdijh, galaksijah ...
Na koncu smo se posladkali z domačimi piškoti in kokosovimi kroglicami. Bilo nam je lepo.

Prav lepo se leto je začelo,
Radoživemu 9. a se spati ni hotelo,
Elana, energije,
Se človek z njimi naužije,
Po hodnikih skrivalnic
Afengunc se je dogajal, z
Nočno košarko nas
Jaka Črešnar je razvajal,
Enkratno smo se imeli, nova prijateljstva začeli.

Mateja Jerina

ASTRONOMSKI DAN

(Klara Majdič)

V šolo smo 12. 10. 2022 prišli pozneje kot običajno, in sicer po 2. šolski uri. Odšli smo na malico in se po skupinah razporedili po učilnicah. Obiskovali smo zelo zanimive in poučne delavnice. Na eni izmed delavnic smo izdelali tudi zvezdomer, ki nam je zvečer »prišel prav«. Ob 18.30 smo se vrnili nazaj v šolo in učitelj Napast nam je s pomočjo drugih učiteljev tehnike, fizike, kemije in razrednikov

razložil še malo o astronomiji. Pod nekoliko oblačnim nebom smo s pomočjo daljnogledov opazovali Luno, zvezde in celo Jupiter, med drugim smo uporabljali tudi naše zvezdomere. Naučili smo se veliko

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

NA RAJŽO PO DOLENJSKI ...

(Mateja Jerina)

Osmošolce smo učiteljice in učitelj slovenščine ter razredniki popeljali na Dolenjsko, v zibelko naših književnikov, ki so nam skozi stoletja s svojo zavednostjo in z ustvarjalnim duhom zagotovili narodnostni obstoj. Popotovanje po tej naši pokrajini je potekalo 4. oktobra 2022.

Spoznavanje Dolenjske je obsegalo:

- sprehod po Trubarjevi in Levstikovi rojstni fari: ogled gradu Turjak in tamkajšnje kapele s pokopališčem, obisk domačije Primoža Trubarja na Rašici (tu smo, poleg drugega, z zanimanjem opazovali prikaz ročne vezave knjige) in obisk Dolnjih Retij pri Velikih Laščah, rojstne vasi Frana Levstika, ter postanek v Velikih Laščah z ogledom Levstikovega spomenika in vaške cerkve;
- sprehod po Jurčičevini: obiskali smo Muljavo, rojstni kraj Josipa Jurčiča, v katerem so nas prevzeli zgledno urejena pisateljeva domačija, odlično ohranjeno gospodarsko poslopje in znamenito letno gledališče na prostem ter na robu le-tega postavljena Krjavljeva koč.

Na posameznih postankih so ob ogledovanju dolenjskih kulturnozgodovinskih znamenitosti učenke in učenci pripravili priložnostne kulturne programe:

- na turjaškem dvoru pod senco "Prešernovega hrasta" je zaživela Turjaška Rozamunda v posodobljeni različici. (dramatizacijo s svojo skupino uresničila učiteljica Jasmina Pogačnik);
- v Trubarjevem kraju so učenci odigrali Intervju s Primožem Trubarjem (z učenci pripravila učiteljica Mateja Jerina);
- v Dolnjih Retjah na mestu, kjer je nekdanja stala Levstikova rojstna hiša, in pod starodavno vaško lipo ter pred Ilijevim kozolcem so osmošolci z besedo predstavili avtorja Martina Krpana z Vrha in z igro prikazali odlomek iz te pripovedke (sodelujoče vodili učiteljica Tanja Kastelic in Renata Špoljar);
- na ploščadi nad muljavskim letnim gledališčem smo v igranih odlomkih iz Desetega brata in Kozlovske sodbe v Višnji Gori lahko znova podoživljali Jurčičeve posebneže (z osmošolci gledališko "gor postavila" učiteljica Nataša Cotman in Boštjan Domjanič);
- na avtobusu so nas vodili učenci učiteljice Urše Zore.

Bogatejši smo se vrnili na izhodiščno točko naše ekskurzije – bogatejši učitelji, zlasti pa osmošolci, ki so popotovanje po Dolenjski popestrili s svojo gledališko in drugo zavzetostjo ter tako odstrli novo razsežnost spoznavanja domače krajine, da je mogoče samo reči: "Bilo je zanimivo in prijetno!"

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

DAN UČITELJEV

(Mentorice šolske skupnosti: Maja Blažun Zornada, Monika Pogačar, Barbara Črnak Rešek)

Svetovni dan učiteljev smo letos **5. oktobra** obeležili že 28. leto zapored. Na ta dan so bila leta 1966 na posebni medvladni konferenci v organizaciji Unesca in Mednarodne organizacije dela (ILO) sprejeta *Priporočila o položaju učiteljev*. Odločitev o **5. oktobru kot**

svetovnem prazniku vzgojiteljev in učiteljev je bila sprejeta na Mednarodni konferenci o izobraževanju leta 1993 v Ženevi, obeležujemo pa ga od leta 1994 naprej.

Ob dnevu učiteljev, 5. 10. 2022, so predstavniki šolske skupnosti za učitelje pripravili majhno presenečenje – spekli so čokoladno sladico in se vsakemu učitelju zahvalili z lepo mislijo.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

OTVORITEV BRALNE ZNAČKE NA RAZREDNI IN PREDMETNI STOPNJI (Manca Mihelčič)

Tudi prvošolci smo si v ponedeljek, 10. 10. 2022, ogledali predstavo ob uradnem začetku slovenske bralne značke. Izvedeli smo, da je bralna značka stara že 61 let, njen »oče« pa je Leopold Suhodolčan.

Predstava o vrvici, ki je rešila svet, nam je bila zelo všeč, najbolj pa smo si zapomnili Kalupalika, mitološkega čuvarja narave. Po predstavi smo ob slikanici še enkrat obnovili zgodbo, vtise pa smo potem še likovno izrazili.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

OTVORITEV SLOVENSKE BRALNE ZNAČKE

(Nataša Cotman in Bojana Lužar)

Začetek oktobra je že tradicionalno posvečen začetku tekmovanja za slovensko bralno značko. Pred več kot 60-letji jo je po češkem zgledu na prevaljsko osnovno šolo vpeljal ravnatelj Leopold Suhodolčan. Prvo bralno značko je takrat uspešno zaključilo 119 bralcev. Danes je vanjo vključenih več kot 140 tisoč osnovnošolcev.

Pravijo, da je branje za dušo to, kar je šport za telo, zato je jasno, da si vsi želimo čim bolj pogosto posegati po knjigah. Bralno kulturo želimo širiti in krepiti tudi med mladimi, zato smo letos otvoritev bralne značke obeležili z dvema predstavama. Prva, z naslovom *Kaj pa zdaj*, je bila namenjena predmetni stopnji, njena vsebina pa gledalca pripravi k razmišljanju o aktualnih dogodkih in okoljskih spremembah. Predstava odpira vse pogosteje zastavljeno vprašanje – kaj pa zdaj? In ne, ni nam še odzvonilo. Je pa pet do.

Za najmlajše so KUD Transformator na oder postavili igro z naslovom *Vrvica*, ki je rešila svet. S pomočjo figur iz vrvic in igre senc so se učenci preselili v pravljичni svet inuitske mitologije, ki jih je popeljala vse od nastanka sveta do današnjih dni. V zgodbi Kalipaluki varujejo naravo in skrbijo za ravnovesje med njo in človekom ter opozarjajo, kako nevarno je, če se to ravnovesje poruši.

Ogled predstav nam je velikodušno omogočil šolski sklad, za kar smo mu res hvaležni.

Da bi v družbi knjig, naših zvestih prijateljic, preživeli čim več prijetnih trenutkov. Uživajte v branju in izkušnjah, ki vam jih le-to ponuja.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

SOVICE V GOZDU – pa si oglejmo naše četrtke 😊

(Manca Mihelčič, Monika Pogačar)

Verjetno se že vsi sprašujete, kaj smo počeli na našem zadnjem gozdnem četrtku. Pa pogledjmo! Četrtek nas je tokrat pričakal s suhim in delno tudi sončnim vremenom. Na poti smo opazovali in spoznavali prometne znake in ostala obvestila za pešce v prometu. Spoznali smo lesko in oreh. Opazovali smo ju in iskali podobnosti in razlike, ugotovili, da je oreh drevo, leska pa grm. Tudi mi smo se spremenili v oreh ali lesko, Monika in Manca pa sta potem z nas obrali lešnike ali orehe, si skušali zapomniti besedi »plod« in »seme«. Ponovili smo vse letne čase in ugotavljali, kaj vse je potrebno, da iz semena (npr. lešnika) zraste nova rastlina. Tudi mi smo se spremenili v lešnik, ki je padel z leske. Celu zimo smo v temi in mrazu čakali, da sonce ogreje zemljo, da smo potem spomladi najprej pognali koreninice in potem pokukali v svet. Iz nas je zrasla nova leska, ki je potem spet obrodila.

Na poti smo opazovali drevesa, ki so še bolj spremenila barvo od našega zadnjega obiska. Opazili smo, da so se »naše« luže posušile in se spraševali, kaj se je zgodilo, da so se posušile. Ob vstopu v gozd smo del poti stopali v čisti tišini in bili pozorni samo na naš korak. Kaj občutim, ko stopim na tla? Po kakšni podlagi stopam? Kakšen je občutek? Iskali smo plodove drevesa, pod katerim smo zadnjič poslušali pravljico (bukev), in spoznali njen plod – bukvica, v kateri se skriva žir (kot se kostanj skriva v ježici).

V gozdu smo dramatizirali pravljico Hvaležni medved, na koncu pa seveda ni smela manjkati malica pred odhodom v šolo.

Prav posebno najdbo je imela Iris, ki je ob poti našla čisto pravega jurčka. Veselimo se že naslednjega gozdnega četrtka! Le s čim nam bo postregel?

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

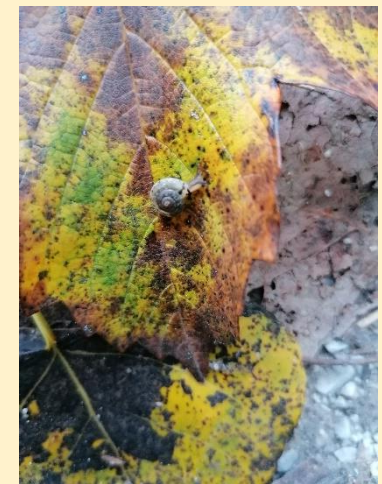

Tokrat smo se po malici v šoli odpravili v megleno četrtkovo jutro. Upali smo, da bo sonce kmalu pregnalo meglo, a je tokrat trmasto vztrajala. Ko smo se vračali v šolo, se je le umaknila soncu. Ampak nič zato – mi smo imeli kljub temu še en prijeten in poučen dan v gozdu. Na poti smo se najprej spomnili prometnih znakov, ki so pomembni za nas. Varno smo prečkali cesto. Potem smo se najprej ustavili ob drevesu, ki ga vsak teden opazujemo in opažamo spremembe na njem. Opazili smo, da je zelenih listov vedno manj, zato pa je vse več rdečih, rumenih in oranžnih. Nabrali smo nekaj listov, ki smo jih potem uredili od najsvetlejšega do najtemnejšega. Ugotovili smo, da je večina listov rdečih, da pa imajo različne ODTENKE rdeče. Razmišljali smo, katere barve bi uporabili, če bi hoteli te liste naslikati in ujeti vse njihove odtenke – mi bi uporabili rdečo in rumeno barvo. Nekaj korakov naprej smo pozdravili še »naš« oreh in »našo« lesko, potem pa smo nadaljevali pot proti gozdu. Tokrat smo bili pozorni na liste dreves in njihove plodove, še posebej na bukev (bukvica z žirom), pravi kostanj (ježica s kostanjem), hrast (želod) in javor (padalce ali helikopterček, po domače). Javorjev list nas je spomnil tudi na Kanado in javorjev sirup. Izvedeli smo, da so indijanska ljudstva že dolgo, dolgo let nazaj pripravljala javorjev sirup in da je imel javorjev sirup celo svoj praznik, ki se je imenoval sladka luna in da so takrat plesali javorjev ples. Ne vemo, kakšen ples so plesali oni, ampak mi smo zaplesali kar svojega.

Ob vstopu v gozd smo se za varnost in dobro počutje vseh – nas in vseh prebivalcev gozda – najprej pogovorili o gozdnem bontonu, potem pa smo se prelevili v gozdne detektive. Iskali smo liste in plodove dreves ter jih razvrščali.

V gozdu in ob poti do gozda res ne zmanjka stvari za opazovanje, raziskovanje in občudovanje – od barv, oblik in zvokov narave do čisto prave vilinčice, ki nas je tokrat pričakala pod »našo« bukvijo«. Še pod vtisom gledališke predstave o vrvici, ki je rešila svet, in Kalupalika, varuha narave, smo jo poimenovali kar Kalupalaka.

Se vidimo naslednji četrtek, Kalupalaka!

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

DOGODEK V ČEŠMINOVEM PARKU

(Katja Jenko in Barbara Črnak Rešek)

V tednu otroka so učenci 2. d-razreda v sodelovanju z Zvezo prijateljev mladine Domžale nastopili v Češminovem parku. Predstavili so se s plesno točko Zootropolis. Oder so zapolnili s plesnimi gibi, polni veselja in zadovoljstva. Občinstvo se je z njimi veselilo in jih spodbujalo. Učenci so doživeli novo in nadvse prijetno izkušnjo.

V 2. C-RAZREDU NAM JE LEPO (Monika Švigelj)

2. c-razred praznuje in pozdravlja sončne jesenske dni. Radi se igramo pod drevesom, ki ima lepo ime – tulipanovec. Komaj čakamo, da se bo prebarval v rdeče barve.

Pogled skozi okna razreda nam velikokrat odkriva zanimivo dogajanje v šolskem parku. Nekega dne smo opazovali gozdarja pri obrezovanju debelih vej. Tako je bilo zanimivo, da smo ga takoj narisali z voščenkami.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Gozdar risarskih
mojstrov 2. c

KOSTANJČKOVANJE V 4. B-RAZREDU (Bojana Lužar)

Osrednja tema letošnjega tedna otroka je bila *Skupaj se imamo dobro*. V 4. b-razredu smo se trudili in poskrbeli, da je bilo res tako. Uživali smo v skupnih trenutkih, teden pa sklenili s kostanjčkovanjem. Učenci so ves teden pridno nabirali sladke jesenske plodove in ji prinašali v šolo. V petek smo jih prebrali, narezali in spekli kar v »picopanu«, ki nam ga je prijazno posodila mama ene izmed učenk. Iz časopisnega papirja smo naredili škrniclje, vanje nasuli vroče kostanje in se z njimi vsi zadovoljni sladkali vse do konca pouka.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

OBISK ČEBELARSKEGA CENTRA BRDO PRI LUKOVICI

(Marika Prošek, Lidija Šavli, Barbara Črnak Rešek)

Ali ste vedeli, da je pri nas v Sloveniji samo ena vrsta čebele? To je kranjska sivka. Danes smo učenci 1. d in 1. e-razreda izvedeli veliko novega o čebelah in njihovem življenju. Na delavnicah smo izdelovali svečke iz medenega voska in okušali različne vrste medu. Bilo je poučno in zanimivo, zato smo se imeli lepo.

1. A-RAZRED IN OBISK ČEBELARSKEGA CENTRA (Manca Mihelčič)

DAN S ČEBELAMI

V PONEDELJEK, 17. 10. 2022, SMO UČENCI 1.A IN 1.B. OBISKALI ČEBELARSKI CENTER NA BRDU PRI LUKOVICI.

NAJPREJ SMO SI OGLEDAL FILM RIBIČA PEPETA O ČEBELAH. POT NAS JE VODILA TUDI MIMO ČEBELNJAKA. VEČINA ČEBEL JE BILA V PANJH, NEKAJ PA SMO JIH VSEENO VIDELI. KO SMO SE VRAČALI V CENTE SMO SE USTAVILI PRI ZELO VELIKI ČEBELI. TAM SMO IZVEDELI

VELIKO O ČEBELINEM TELESU IN O TEM, KAKO NABIRA MEDICINO, CVETNI PRAH IN SMOLO. VIDELI SMO, KAKO IZ MEDICINE NAREDIJO MED, IN IZVEDELI, DA IMAJO ČEBELE SAMO ENO BOLEZEN. KO SMO SE VRNILI V CENTER, SMO OKUŠALI RAZLIČNE VRSTE MEDU, POTEM SMO NA SATNICI S SLIKO ISKALI MATICO IN TROTA. NA KONCU SMO DOBLI KOS VOSKA IN VRVICO, DA SMO IZDELALI SVEČO.

V ŠOLO SMO SE VRNILI VESELI, DA SMO OKUŠALI MED IN DA SMO VIDELI IN SLIŠALI VELIKO NOVEGA O ČEBELAH.

SOVICE 1A

MELANJA V PONEDELJEK SMO MESIČEBELARSKI DAN IN SMO NAUČILI VELIKO SMO VEČINA VŠESTO SMO PRVI L.A. IN PRVI B. PRVO SMO PRVI SMO DELALI SVEČE

M.A

MELANIA G.

SARA T.

V PONEDELJEK SMO ŠLI V ČEBELNJAK UČENCI PRVEGA RAZREDA SMO GLEDALE FILM POTEM SMO ŠLI V POTRANAS JE VOŠTILA PROTI TABLI IN ČEBELNJAKU POTEM SMO OKUŠALI MED POTEM SMO NA SATNICI ISKALI MATICO IN TROTA IN POLE SMO ŠLI DELATI SVEČE

SARA

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

RUBEN
 V PONEDELJEK 17.10.2022
 SMO OBISKALI ČEBELE
 1. AIN + B NATO SMO POGLEDALI
 FILEM RIBIČ PEPE
 POTEM SMO ŠLI MA
 KRATEK SPREHOT
 NATO SMO GLEDALI
 ORJAŠKO ČEBELO IN
 SMO PRISLI NOTRI
 IN SMO OKUSALI MEDS VRST

RUBEN M.

POTE SMO N SÄTNIČI ISKALI
 MATICO IN TROTA
 NATO SMO DOBILI VOSEK
 IN SMO NAREDILI SVEČ

V PONEDELJEK 17.10.2022
 SMO UČENCI 1. A IN 1. B
 OBISKALI ČEBELARS
 KIDOM IN POTEM
 SMO ŠLI NOTRI
 IN POTEM SMO DVDU
 RAMO IN SMO GLEDALI
 FILEM SMO SLIVN
 UZUNISMO SLIVN
 KOSMO SLIVN NA ZJSMO
 VIDE LILIVELTKOČE
 BLO IN POTEM SMO
 ŠLINOTR SMO OKUS

AL MEDIN POTEM
 SMO ŠLI GLEDAD
 SLIRE KISMISKALI
 MATICO IN POTEM
 SMO DELALI SVEČE
 SMO DELALI IN POTEM
 SMO SLIVN IN POTEM
 SMO SLIVN A EUTBU

TIAN L. P.

V sredo, 19. 10. 2022, smo učenci 2. razredov z razredniki in spremljevalci odpešali v Arboretum v Volčji Potok. Imeli smo drugi naravoslovni dan z naslovom Začutimo gozd. Skrili smo se med skrivenčene veje debelih bukev in našli... Uganete, kaj?

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Učiteljica Maja nam je pokazala gnezdo. Bilo je visoko v prepletenih vejah. Slišali smo ščeбетanje sinic, saj smo bili čisto tiho. Pod bukvami pa so v krogu rasle velike bele gobe. Vemo, da gobe in drevesa rastejo v simbiozi. Drug drugemu oddajajo snovi za rast in razvoj.

Učenci 2. c-razreda poslušajo ptičji pogovor.

Najboljša je bila malica. Sladkarije pa so bile slasten dodatek.

Še malo lovljenja, skakanja, plezanja, plazenja, lovljenja, vriskanja in potovanja z vlečnico ...

Posijalo je sonce. Vrnili smo se po zeleni poti travnikov proti šoli.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

TUJEJEZIČNI RECITAL V ŠKOFJI LOKI (mag. Jasmina Pogačnik)

Tujejezični recital *Jezik – kultura in tradicija 2022* v Škofji Loki je stalnica kulturnega udejstvovanja na naši šoli. V okviru UNESCO, ki ga na naši šoli vodi mentorica Marjana Borovnica, je na okvirno temo *Nazaj v planinski raj* 150 nastopajočih predstavilo svoje točke pod drobnogledom tridesetih mentorjev. Tokrat je 6 naših osmošolk pripravilo dvojezično točko *Slovenija v očeh tujca*, ki je ponovno požela val navdušenja med gledalci in udeleženci recitala, saj je združevala glasbene, gledališke ter deklamacijske elemente. Mentorica Jasmina Pogačnik je pripravila besedilo, za pravilnost angleškega dela pa je poskrbel Jaka Črešnar. Lina, Katja V., Brina, Anja, Lana, Katja O. so se odlično odrezale, točko pa so zagotovo popestrili klavir in ukulele. Mentorica je bila nadvse ponosna na njih.

Po generalki so učenci škofjeloške gimnazije poskrbeli, da smo поблиže spoznali to srednjeveško mesto, saj so nam kot vodiči predstavili Mestni in Stari trg, kaščo, grad, kamniti most in Homanovo hišo. Ob 12. uri je sledil recital. Naše učenke so se predstavile četrte po vrsti od šestnajstih točk. Recital je bil zanimiv, prijeten, predvsem pa lepo kulturno doživetje, na katerega se bomo vrnili tudi naslednje leto, morda celo v isti zasedbi, saj so bila dekleta navdušena.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Učenci 2. a in d-razreda so v sredo, 19. 10., neizmerno uživali v Arboretumu. Naravoslovni dan Začutimo okolje je odlično uspel, učenci in učiteljici pa zadovoljni naredili kljukico še pri enem šolskem dnevu. Takšni dnevi napolnijo dušo in srce.

BRANJE BREZ MEJA NA OŠ PRESERJE PRI RADOMLJAH

(mag. Nataša Cotman)

Nič novega ni, da branje odstira nov pogled, širi meje našega vedenja in nas odpira novemu. Vse to smo ponovno ob enodnevem druženju doživeli učenci **OŠ Vladimirja Nazorja** iz hrvaških Križevcev in učenci **OŠ Preserje pri Radomljah**. Prijetne goste smo spoznali preko mednarodnega projekta *Branje brez meja*, v katerega nas je povezala knjižničarka Amanda Pokorn.

Zanje smo pod mentorstvom mag. Nataše Cotman pripravili preplet poezije dveh pesnikov, hrvaškega pesnika **Stjepana Jakševca**, in sodobne slovenske pesnice **Barbare Gregorič Gorenc**. Izbrane pesmi dokazujejo, da nas načeloma zaposlujejo podobne reči, da se bojimo enakih stvari in nas spravljajo v zadrego podobne situacije.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Najprej smo pri obeh pesnikih našli pesmi o *odraščanju*. Oba pesnika sta prepoznala, da je strah večine najstnikov *samota*. V pesmih smo prebrali, kako samotno je ostajati sam. Zoprno je po hodnikih posedati sam, čeprav je včasih tudi to prijetno. Posebej v deževnih dneh – s knjigo v roki.

Oba pesnika sta se lotila tudi teme *majhnosti*. Vsak na svoj hudomušen način. Kako neprijetno je biti premajhen – če tvoje najljubše dekle ves čas stopa ob strani večjega sošolca. Seveda nismo mogli mimo *ljubezenskih pesmi* – ki so v obeh zbirkah tudi najboljše. Krhke, tipajoče, polne zadrege. Učenci domače šole smo pesmi obeh avtorjev odigrali v upanju, da bodo naše hrvaške prijatelje bolj nagovorile.

Vse mentorice smo si želele, da bi se učenci med seboj spoznali tudi manj formalno, zato so učenci 5. a-razreda z razredničarko Matejo Szillich Debevec pripravili namizne družabne igre, ob katerih so se resnično ustvarile prijetne skupinice učencev.

Hrvaški učenci so pod mentorstvom knjižničarke Andree Katanović Babić brali slovensko pravljico **Ele Peroci** *Moj dežnik je lahko balon*. Sami so ob pomoči učiteljice likovne vzgoje Ane-Marije Smoljanec izdelali gledališče kamišibaj – in so nam ob slikah, ki so jih narisali sami, zgodbo v hrvaščini tudi pripovedovali. Svoje unikatno gledališče so nam na koncu tudi podarili, česar smo bili izjemno veseli. Dva učenca sta zgodbo Perocijeve predstavila v stripu.

Nagovorili so nas tudi z zanimivo zgodovinsko predstavitvijo kraja – in zares se veselimo, da jih bomo v juniju lahko obiskali tudi mi. Do tedaj pa nas čaka še domača naloga – spoznavanje hrvaškega avtorja **Zvonimira Baloga** *Bonton (ali) kako ne postaneš teleban v 100 lekcijah*.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

NASMEH IN 9. B

V petek, 7. 10. 2022, smo si učenci 9. b-razreda privoščili večerni izhod. Ker obožujemo dobre filme, smo se odpravili v novi Cineplexx kinematograf na Rudniku v Ljubljani. Pred projekcijo smo si privoščili še večerjo v eni od bližnjih restavracij. Kljub temu da so bili želodčki polni, smo za ogled srhljivke Nasmeh potrebovali še nekaj slanih in sladkih prigrizkov, zato smo si naredili zaloge kopic in čokoladk. Čeprav smo bili pred vstopom v dvorano nekateri v dvomih, da bomo zdržali ogled do konca, smo se strinjali, da je bil film super. Veseli, da smo tudi noč preživeli mirno, in pod vtisi prijetnega druženja smo enotni, da se še kdaj dobimo na podobnem dogodku. Hvaležni smo razredničarki Alenki Kavki in učiteljici Niki Ponikvar, ki sta nas spremljali.

OBISK IZ RUANDE

(Neža Mulej)

Si predstavljate, da bi ob vpisu v prvi razred dobili uniformo in navodilo, da si postržete lase? Da bi vas pri pouku kaznovali za neprimerno vedenje, včasih pa bi za dobro oceno dobili piškot? Si lahko zamislite, kako je, če je potrebno za pitno vodo eno uro pešaćiti do vodnjaka? Odgovore na ta (in še mnoga druga) vprašanja o življenju v Ruandi so šestošolci odkrivali na učni uri angleščine.

V sredo, 12. 10., je Osnovno šolo Preserje pri Radomljah obiskal gospod Amin, ki je bil na svojem potovanju po Evropi pripravljen učencem predstaviti svojo državo Ruando. Kmalu smo ugotovili, kako drugačno je življenje v »srcu Afrike« - prevozna sredstva, hrana, oskrba z energijo, odraščanje ... Otroke je poleg tega, za kateri nogometni klub navija Amin, najbolj presenetilo šolsko pravilo kratkih las. Vsi otroci v Ruandi morajo imeti v šoli pobrite lase, saj naj bi s tem zagotovili, da doma ne zapravljajo časa za urejanje pričeske, v šoli pa se med poukom z lasmi ne igrajo ali si jih popravljajo. Amin je učence med njegovim odmorom za krajši čas obiskal tudi v enem izmed prvih razredov. Prvošolce je zanimala predvsem njegova najljubša barva, hrana in žival, nekateri pa so se želeli prepričati tudi, ali so v Afriki ljudje res lačni ter ali živijo v šotorih. Stik in sprejemanje različnih svetov (kvalitet) je bil včasih tudi čisto konkreten – ena izmed prvošolk je mimogrede stopila do Amina in se previdno dotaknila njegove polti, pri tem pa zavzdihnila in zašepetala: »V redu je.«

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

POŽARNA VAJA
(mag. Jasmina Pogačnik)

Oktober je mesec požarne varnosti. Vsako leto ga pripravijo Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje, Gasilska zveza Slovenije, Slovensko združenje za požarno varstvo ter Združenje slovenskih poklicnih gasilcev. Letošnja tema, ki jo posebej izpostavljajo, je preprečevanje požara litij-ionskih baterij in poteka pod sloganom »Tudi baterije lahko zagorijo. Preprečite požar baterij.«

Na šoli smo požarno vajo izvedli v torek, 25. 10. 2022. Malce s strahom smo pogledovali v nebo in upali, da nam bo dež prizanesel. Še ob 7.30 je namreč deževalo, kot bi bil sodni dan. Naše želje so bile uslišane.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Ko je okoli 8.30 zatulila sirena, ki so jo sprožili gasilci PGD Homec in PGD Radomlje, je le še rahlo rosilo. Vrata šolskih učilnic so se odprla in mirno, v koloni, skoraj brez besed so naši učenci po evakuacijskih poteh izpraznili šolo.

Na zbirnih mestih so čakali pred glavnim vhodom v stari del, na betonskem igrišču pri prizidku in ob atletski stezi, da se vaja zaključi.

Ni jim bilo treba čakati dolgo. Samo 5 minut in 20 sekund je trajalo, da so gasilci sporočili, ki so v celoti pregledali vse šolske prostore, da je stavba, v kateri je dnevno več kot tisoč ljudi, prazna. Skupaj z učitelji so se nato učenci odpravili v varne šolske učilnice in nadaljevali s poukom, kot da se ni nič zgodilo.

Neverjetna mirnost in sodelovanje učencev sta vse organizatorje požarne vaje prijetno presenetila. Učenci so dokazali, kako izjemno se znajo odrezati v nevsakdanjih situacijah, na katere lahko naletimo, ko najmanj pričakujemo. Odgovornost in preudarnost sta pravi besedi, s katerima lahko označimo to oktobrsko požarno vajo.

Ob tej priložnosti bi se za sodelovanje radi zahvalili gasilcem PGD Homec in Radomlje, učiteljem Mitji Juvanu, Marjanu Grilju, Boštjanu Domjaniću, hišniku Mateju Repanšku ter vsem učencem, učiteljem, strokovnim delavcem in administrativno-tehničnemu kadru za sodelovanje. Z roko v roki nam lahko uspe vse, česar se lotimo.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

V mesecu oktobru smo nadaljevali z zdravniškimi pregledi, ki jih morajo učenci opraviti v 3., 6. in 8. razredu. Učenci 3. c-razreda z razredničarko Matejo Korošec so prišli na vrsto že na začetku oktobra, natančneje 6. 10., en teden kasneje so zdravstveni dom v Domžalah podrobneje spoznali učenci 3. d. in učiteljica Pia Jevnikar. Zadnja dva tedna sta bila rezervirana za šestošolce, in sicer za 6. a in 6. b ter razredničarki Simono Osolin in Blanko Čad. Vseskozi je učence spremljala tudi Martina Jankovska.

OBELEŽENJE SVETOVNEGA DNEVA HRANE V OPB-JU

(Simona Jeran)

Svetovni dan hrane se praznuje vsako leto 16. oktobra. Uvedla ga je Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo. Omenjen datum je bil izbran, ker je bila organizacija na ta dan leta 1945 ustanovljena. Glavni namen svetovnega dneva hrane je opozarjanje, da v svetu živi veliko število ljudi, ki trpi za pomanjkanjem hrane. Tudi letos smo ga obeležili v okviru OPB-ja, in sicer so učenci in učenke risali in ustvarjali njihovo najljubšo vrsto hrane, priljubljen obrok v njihovi družini, hrano, polno vitaminov, ali kakšno drugo, njim posebno vrsto hrane. Starejši so ob sliki zapisali tudi poved ali dve. Ob ustvarjanju smo se seveda pogovarjali, starosti otrok primerno, o pomembnosti zdrave in raznolike prehrane. Na koncu je nastal pisan kolaž izdelkov, ki smo jih obesili na oglasni pano pred malo jedilnico. Sodelovali so učenci 1., 2., 3. in 4. razredov pod mentorstvom učiteljic Petre Gostinčar, Simone Jeran, Maje Zobavnik in Ruške Zupančič.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

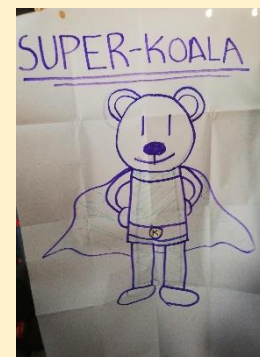
JEZIKOVNO-ŠPORTNI TABOR DEBELI RTIČ

(Saša Nosan, Blanka Čad, Boštjan Domjanič, Simona Osolin, Ajda Hiti, Sarah Hrovat, Nika Ponikvar, Petra Kores, Renata Špoljar, Denis Robnik, Maja Blažun Zornada, Alenka Kavka, Kristina Škerjanec)

Med 14. in 16. oktobrom ter 21. in 23. oktobrom sta potekala jezikovno-športna tabora; najprej za šestošolce, s tedenskim zamikom pa še za sedmošolce. Učenci so dopoldneve preživljali na delavnicah z angleškimi naravnimi govorci v najlepših učilnicah v naravi, kjer so skozi igre in zgodbe nadgrajevali svoje znanje angleščine.

V popoldnevih in večerih pa so se sproščali na športnih aktivnostih (nogometu, košarki, plavanju...) in ob druženju s sošolci.

Tako učencem kot učiteljem bodo dnevi na svežem morskem zraku nedvomno ostali v lepem spominu!

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

JEZIKOVNO-ŠPORTNI TABOR

(Jaka Črešnar, Katja Kukovec, Pina Podgoršek, Marjana Borovnica, Saša Nosan, Ema Barbič, Nika Ponikvar)

Med 18. in 20. oktobrom je na šoli za osmošolce potekal jezikovno-športni tabor. V dopoldanskih urah so učenci preživeli svoj čas v naravi ob sprehodih ob Kamniški Bistrici, športnih igrah in lovu na zaklad v bližnjem Arboretumu. Popoldan so čas preživeli v družbi naravnih govorcev angleščine, ki so jim pripravili raznolike delavnice za urjenje veščin tujega jezika. Ob večerih pa se je naša šola preobrazila v pravo prizorišče družabnih dejavnosti, saj so v njej potekali filmski večer, večer družabnih iger, kviz in glasbeno-plesni dogodek. Verjamemo, da smo prav vsi udeleženi s seboj odnesli veliko novega znanja in lepih spominov!

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

OGENJ IN GORENJE

(Petošolci in razredniki)

Sreda, 26. 10., se je začela, ko smo se učenci vseh štirih petih razredov razdelili v 4 nove, mešane skupine. Poimenovali smo jih sonce, vžigalice, lava in kres.

Z naravoslovnim dnevom smo začeli ob 8. 20, selili smo se po 4 različnih postajah.

Na eni od postaj smo lahko izvajali poskuse z ognjem in opazovali plamen ter gorenje. Naredili smo tudi poskus s svečko. Imeli smo dve svečki, eno smo pokrili z manjšim, drugo pa z večjim kozarcem. Ugotovili smo, da je tista svečka, ki je bila pokrita z manjšim kozarcem, ugasnila hitreje, saj je imela za gorenje na voljo manj kisika kot druga.

Druga postaja se je dogajala zunaj, kjer so nas pričakali poklicni gasilci iz Centra za zaščito in reševanje Domžale. Tam so nam predstavili opremo, lahko pa smo tudi sami poizkusili gasiti z gasilnim aparatom.

Tretja postaja je bila povezana z iskanjem največjih in najbolj uničujočih požarov na svetu. Podatke smo iskali na internetu in jih potem tudi predstavili.

Zadnja postaja je bila zgodovina ognja, kjer smo izvedeli veliko informacij in poslušali pripovedko, povezano z ognjem.

Dan je bil zelo zabaven in poučen, ob vsem smo uživali.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

KOSTANJEV PIKNIK IN SPANJE V ŠOLI – 5. d

(Zapisali dečki iz 5. d)

Dogodek smo pričeli že popoldan, ko smo se na kostanjčkovem pikniku družili sošolci in našimi starši. Očki so nam spekli kostanj, ki nam je ob domačem jabolčnem in grozdnem soku zelo teknil. Do 19. ure smo se zunaj igrali razne igre, nato pa smo si v mali jedilnici pripravili ležišča za spanje. Blazine smo si sposodili v telovadnici, razgrnili smo spalne vreče in pripravili postelje. Naročili smo slastne pice iz picerije Kapra. Po igranju in pogovarjanju smo si ogledali komedijo Johnny English, ob kateri smo se zelo smejali. Po koncu filma smo zaspali. Zbudili smo se zgodaj, hitro pospravili jedilnico in si pripravili okusen zajtrk.

Prespanje je bilo super, najbolj všeč nam je bila igra resnica ali izziv, ob kateri se je zabaval skoraj ves razred, nekatera dekleta pa so uživale ob petju pesmi.

Z lahkoto bi vsi spet ponovili dogodek in komaj že čakamo junij, ko nam je učiteljica Greta obljubila, da bomo spet lahko prespali v šoli.

NOČ ČAROVNIC V OPB-JU

(Mentorice Renata Špoljar, Maja Zobavnik in Simona Jeran)

Zadnji teden pred krompirjevimi počitnicami smo v OPB zopet nekaj »skuhali«. Ne, ni bil čarobni napoj. V duhu noči čarovnic (po angleško Halloween) smo risali in barvali: buče, čarovnice in čarovnike, netopirje, pajke, mucke in duhce. Šlo je za spoznavanje druge kulture, sprejemanje drugačnosti, ogrevanje pred pustnim torkom, predvsem pa za zanimivo popestritev predpočitniškega tedna. Učenci in učenke so se lahko odločili za pobarvanko ali za bel list papirja, lahko so narisali prijazne ali hudobne poteze obraza in se pri tem neznansko zabavali.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

DELAVNICA O REŠEVANJU KONFLIKTOV MALO DRUGAČE

(Ana Aškerc, Tina Verbančič)

Vsak petek se po pouku večina učencev čimprej odpravi domov. Na sončen dan, 21. oktobra 2022, pa se je 21 učencev iz 5. in 6. razredov udeležilo posebne delavnice, ki sta jo vodila Mauro Lugano in Andraž Purger iz Gledališča zatiranih.

Preko metod dramske igre so učenci najprej stopili v stik s svojim telesom in z neverbalno komunikacijo. Nato so si v parih podelili konflikte in občutke nemoči, ki so jih doživeli. Pri tem so krepili svoje socialno-komunikacijske veščine in se med seboj pozorno poslušali. Po burni debati smo se preslikali v gledališče, kjer se je vsak preizkusil v vlogi režiserja, igralca in gledalca. Režiserji so s pomočjo igralcev prikazali konflikt, ki so si ga prikazali v paru. Gledalci so v gledališču pozorno opazovali in analizirali situacijo, ki so jo odigrali igralci. Učenci so si preko neverbalne komunikacije tako podelili svoje občutke in težave, medtem pa so spoznali tudi, da se srečujejo s podobnimi težavami.

Na koncu delavnice so tako v manjših skupinah uprizorili konflikte, s katerimi se srečuje vsak izmed njih, in skupaj poiskali rešitve, ki bi pripeljale do takih odnosov med vrstniki, ki si jih želijo imeti.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

DEVETOŠOLCI V POSOČJU

(Petra Gale Jelenko)

Na sončen četrtek, 27. 10., tik pred jesenskimi počitnicami, smo se z generacijo devetošolcev podali na zgodovinsko in geografsko obarvano celodnevno ekskurzijo na zahod Slovenije. Obiskali smo geografsko razmigano, zgodovine in kulture polno Posočje.

Pot nas je iz Radomelj vodila do Franje, največje partizanske bolnišnice, ki je na slovenskih tleh delovala v času druge svetovne vojne. Ob strokovnem vodenju in slikovitih pripovedih so nas vodniki popeljali skozi sotesko Pasice, kjer je delovala takratna bolnišnica in učenci so lahko občutili, kaj vse zmore človeška volja in požrtvovalnost v izrednih, vojnih razmerah.

Nato je sledil malce bolj razgiban del našega dneva, saj smo se podali na ogled Tolminskih korit, ki redko koga pustijo ravnodušnega, saj je teren zelo razgiban, poti vodijo preko visečih mostov, neposredno ob reki Soči ter se na nekaterih delih kar strmo vzpenjo in nudijo čudovite razglede

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

na reko Sočo in njeno okolico.

Že prijetno utrujeni smo se podali do naše zadnje destinacije – Kobarida.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Tu so učenci prisluhnilo strokovnim vodičem, ki so jim s pomočjo makete slovensko-italijanskega visokogorja razložili vojaške taktike bojevanja na soški fronti, ogledali so si krajši film, prav tako povezan z boji slovenskih vojakov v strelskih jarkih v hribovju, ki nas obdaja, in se za konec podali še na ogled Italijanske kostnice, ene lepših kostnic na Slovenskem, ki stoji na griču nad Kobaridom.

Po zgodovinsko in kulturno bogatem ter športno razgibanem dnevu smo se odpravili proti domu, kamor smo kljub zgodnje večernim uram, prišli dobre volje in prijetno utrujeni.

Barvitost oktobra ujeta v šolski vsakdan

Državni praznik je poseben dan.
To je prazničen dan.

Od leta 1992 v Sloveniji praznujemo dan reformacije, ki je zelo pomemben praznik za slovensko kulturo in jezik.

Leta 1550, v času reformacije, je namreč naš »oče jezika«
Primož Trubar napisal Katekizem in Abecednik, prvi dve slovenski tiskani knjigi.

Slovcem je reformacija tako poleg prvih knjig in s tem knjižnega jezika prinesla tudi prvo omembo pojma Slovenec.

Ob tej priložnosti vsi zaposleni OŠ Preserje pri Radomljah vsem staršem, učencem in učenkam želimo lep praznični 31. oktober.

